

LITE MER OM MIG

Bor: "Med fru och dotter i Sättra, Gävle."

Läser: "Handlingar, handlingar och åter handlingar. Och så GD, DN SvD och The Economist."

Lyssnar på: "Poddar som Det politiska spelet, Ledarredaktionen, Politiken, Stormens utveckling, Älskade politik."

Tittar på: "Nya Game of Thrones-serien, Alla utom vi, Bäst i test och, förstås, massor av nyheter."

Äter och dricker: "Kött, sås och potatis. Och gärna en öl."

Motionerar: "Gymmar ... fast inte så ofta. Rättare sagt väldigt sällan. Bli mest promenader med barnvagn."

Drömyrke som barn: "Militär. Jag tänkte att en av mina främsta talanger var att bära saker och det verkade man göra mycket i det militära."

SAMHÄLLSINFORMATION, LIBERALERNA I GÄVLE

Hej!

Jag måste börja med att erkänna en sak.

För många år sedan träffade jag en tjej i Uppsala som kom från Gävle. Jag kläckte ur mig ”så ni brukar åka till Uppsala när ni ska gå ut och festa och gå på konserter och...”

Hennes förvånade blick fick mig att tystna.

Jag insåg där och då att det var mitt
Stockholmsperspektiv som pratade.
Gävle var en stad norrut som jag inte
hade koll på.

Nu har jag det.

Den där tjejen, Linda, blev nämligen min fru och sedan 2013 bor vi i Gävle. Tro mig, mina gamla kompisar tyckte att jag hade flyttat lååångt norrut. Numera vid 35 års ålder vet jag att Gävle är en fantastiskt bra stad att bo och arbeta och, inte minst, leva i. Men bra kan alltid bli bättre.

Där kommer min roll som kommunalråd för Liberalerna in.

Jag har alltid varit samhällsintresserad och 2018 bestämde mig jag för att på allvar gå in politiken. Jag hade länge varit imponerad av liberalismens långa historia. Från 1800-talets

reformperiod med bland annat folkskola och frihandel via 1900-talets kamp för kvinnlig rösträtt med Kerstin Hesselgren från Hofors som första kvinna i riksdagen till dagens politik.

Jag såg samhällsproblem som Liberalerna bäst hade ringat in och såg lösningar på. Inte minst gällde det skolfrågan.

Medan jag pluggade i Uppsala vikarierade jag i skolan. Jag insåg snabbt att på någon skola gick motiverade barn och förutsättningarna att vara vikarie där var väldigt bra. Barnen var aktiva på lektionerna. Som vikarie fick jag direkt hjälp om det behövdes. I andra skolor kunde lektioner bli kaotiska för att några elever inte fungerade i klassrumsmiljö – och det fanns ingen stöttning att få som vikare.

Att utjämna de här orättvisa ingångarna i livet är en av mina drivkrafter.

Jag är tjänstledig från mitt arbete på Pensionsmyndigheten för att vara kommunalråd. Den senaste mandatperioden är jag stolt över att ha drivit frågor som gjort skolan bättre. Tre exempel:

- 1) Vi har minskat grupperna i förskolan, för de minsta barnen.
- 2) Vi har infört pedagogiska luncher så att vuxna äter med barnen.
- 3) Vi har ökat satsningen på tryckta böcker i stället för bara digitala läromedel.

Men vi måste satsa på skolan även framåt.

- 1) Fortsätta minska barngrupperna.
- 2) Tidigare fånga upp barn med diagnoser på ett sätt som är bra för barnen, föräldrarna och pedagogerna. Det kräver i klartext fler vuxna i skolan.

- 3) Öka tryggheten. Skolvärlden vittnar om våld, vapen och drogförsäljning och så ska barns miljö inte se ut. Och inte lärarnas heller. Det måste vi prioritera.

Och apropå barn.

Vår dotter Juni är ett och ett halvt år och jag promenerar ofta med henne i Sättra där vi bor eller, som häromveckan, går till Agnes kulturhus för att låna böcker. Nu mest "Max bil" och "Max potta".

Jag älskar att läsa för henne. Fast när hon somnat händer det att jag smyger till min dator och spelar Dota 2, ett strategispel som jag i mina tonår spelade ofantligt mycket.

Fast du behöver kanske inte berätta det för min fru...

Vänliga hälsningar

Kristofer Dahlgren

Kommunalråd för Liberalerna

